

dog vil være rigtig at foretage en ſaadan Forandring i den beſtaaende Lovgivning af Henſyn dertil, da det ikke er mange Tilfælde, der komme til at foreligge. — Begjeringen om en Holdeplads ved Ulfſborg er bleven afſlaaet, fordi det er oplyſt gennem Direktionen for Statsbanerne, at det i det Helſe taget kun er 40 Gaardest og Huseſ Beboere, der have nogen Interesſe i Anlægget af en ſaadan Holdeplads. Vel er det nu ſaa, at de have tilbudt at give Tilflugt til Bygningen, men man maa huſte paa, at det ikke er den eneſte Udgiſt eller den eneſte Omſtændighed, der maa tages i Betragtning ved et ſaadant Anlæg. Man maa ikke forøge Holdepladſernes Antal ſaaledes, at Togene forſinkes for meget i Farten, ligesom der jo ogſaa ſkal være Betjening ved Holdepladſen. Efter hvad der er oplyſt her, forekommer det mig, at hvis denne Begjering tages til Følge, vil man være udfat for, at Jernbanerne kunne blive opfyldte med ſaadanne ſmaa Bekvemmelighedsanlæg for enkelte Egne, der kunne være hindrende for Trafikken. Det er Grunden til, at dette hidtil er blevet afſlaaet.

Indſtillingen under Nr. 13, Betænkningens Nr. 66, Andragende fra Skagen om et forbedret Veianlæg deroppe, er jo ikke noget nyt, og det er jo heller ikke noget ubegrundet. Der er en lang og trang Vej til Skagen, og det kan ikke være andet, end at det i mange Maader er hindrende for Byen og dens Opkomſt. Smidlertid ere Forholdene deroppe overordentlig vanſkelige. Her er nemlig ikke alene Spørgsmaal om et Anlæg paa et Sted, hvor der ikke er noget ſomhelſt Veimateriale, det ſkal føres langveis fra, men, hvad der er endnu værre, er, at der ikke er Sikkerhed for, at en Vej, ſelv om den med betydelige Opoffeſer bliver anlagt, vil kunne findes der i den nærmefte Tid, efterat den er anlagt. Man maatte begynde med at fikre det Terrain, hvor Veien ſkal anlægges, mod Sandflugt, og der foreſlaas i ſaa Henſeende Foranſtaltninger paa forſkjellig Maade, men det er klart, at inden Sanſlugtsforanſtaltningerne blive fuldſtændig betryggende, vil der hengaa lang Tid, i hvilken der naturligviſ vil komme mange Klager, fordi hele Egnen lider derunder. Jeg har ſøgt Underretning gennem Veinſpektøren om den Beføftning, der vilde være forbunden med Anlægget af en ſaadan Vej, og det er et meget betydeligt Beløb, der vil medgaa, nemlig omtrent 200,000 Kr. Under ſaadanne Omſtændigheder og under den Uſikkerhed, der er forbunden med et Anlæg paa dette Sted, er det ganſte naturligt, at Hjørring Amtsråd, ſom tillige er bebyrdet i Forveien med en ikke ganſke ubetydelig Gjæld i Anledning af Veianlæg, ſom bleve udførte dengang, Jernbanenettet blev forlænget op gennem Vendſyſfel, ikke ſer ſig iſtand til at fyldeſtjøre det iøvrigt meget velbegrundede Onſke om en Forbedring i Amtets Kommunikationsforhold, der vil

koſte ſaameget, og hvor ſaa vanſkelige Forhold ere tilſtede ſom her. Jeg har ikke den mindſte Tvivl om, at den Underſøgelse af Amtets ſkonomiſke Forhold og ogſaa af de naturlige Forhold deroppe, der er foretagen, vil lede dertil, at der ikke ved Amtets Hjælp og ved almindelige Foranſtaltninger med Rimelighed vil kunne foretages Noget i den Retning. Skal der gjøres Noget for Skagen i ſaa Henſeende, maa Statens Hjælp paatales, og det i en ikke ringe Grad. Jeg ſkal imidlertid gjerne efter den Udtalelſe, der kom fra den ærede Ordfører, ſom er den første, ſaavidt jeg veed, der har givet en Antydning af, at Anlægget kunde foretages med Underſtøttelſe af Staten, tage Sagen op og lade Forholdet underſøge ſaa nøje, ſom det er muligt.

Jeg kommer til Andragendet under Nr. 73, ſom angaar Digerne paa Lolland. Den Fremſtilling, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavnſke 5te Valgkreds (Wille) gav af Forholdet, var i alt væſentligt rigtig ogſaa i den Henſeende, at Beføftningen ved Digeanlægene blev ſtørre, end man fra først af havde kalkuleret. Det er endog et Spørgsmaal, ſom er fremkommet fra flere Rindiges Side, om man ikke den Gang har gjort noget Mere, end der egentlig var Anledning til under de tilſtedeværende Forhold. Det kan ikke negtes, at Digebyrden paa Lolland er bleven temmelig betydelig, men jeg tror dog, at man vil ſaae et ſælt Begreb om dens Byrdefuldhed for de Paagjældendes ſkonomiſke Forhold, naar man ikke tager i Betragtning den Forøgelse i Jordernes Værdi, ſom er fulgt med. Den er ikke ubetydelig, og jeg har allerede for flere Aar ſiden, da det blev ſagt, at de paagjældende Egne ſaa langt fra havde vundet ved denne Foranſtaltning, at de tvertimod havde haft Tab derved, haft Leilighed til at viſe, at dette ikke er rigtig. Det er nemlig Tilfældet, at, naar der er blevet ſolgt Eiendomme, efter at Digerne ere komne tilſtede, ere de blevene ſolgte til høiere Priſer end før ſom en Følge af den Betryggelſe, der nu var givet. Naar man alſaa taler om de større Udgiſter, maa man ligeoverfor diſe ſætte det, Eiendommene virkelig have vundet i Værdi, og det er et Spørgsmaal, om denne Værdi ikke er ſaa ſtor, at den Udgiſt, der haves til Digerne, ikke kan ſiges at være overordentlig trykkende eller bebyrdende. Gen Ting kan jeg ſige med Sikkerhed, thi det fremgaar af en Indberetning, jeg har ſaaet, at Digebyrden ved de offentlige Digeanlæg ikke er ſaa ſtor ſom ved de private, og i enkelte Tilfælde er der endog en ſtor Forſkiel. Diſe private Digeanlæg ere foretagne med en vis Frivillighed, og naar man her alſaa har paataget ſig denne Byrde til Beſtyttelſe af ſine Jorder, maa man have anſet det for at være i ſin egen Interesſe, at man gjorde det, idet man mente, at det kunde betale ſig, at Digebyrden ved diſe Anlæg overſtjører ikke lidt den, ſom paahviler de